

[Kai Moltke.]

i den givne situation, er vor nære tilknytning til det mest problematiske af NATOs medlemmer, nemlig Tyskland; og dér kan jeg fuldstændig give SF's ordfører, hr. Morten Lange, ret i, at noget af det vigtigste måske var at begynde en adskillelse af dansk forsvar fra NATO med afskaffelsen af den dansk-tyske fælleskommando. Jeg hørte hr. Morten Lange efterlyse, hvad det er for et nyt og interessant navn; tidligere hed det kommandoen for Nordregionen; nu ser jeg i forsvarsministerens bemærkninger, at denne overkommando for Nordregionen og de nordlige dele af Tyskland nu er blevet omdøbt til COMBALTAP — der kommer stadig nye og vanskelige udtryk ind i billedet. Ellers kan jeg være fuldstændig enig i — det er jo ikke det, som adskilte hr. Morten Lange og mig i sin tid — at Danmark er uegnet til forsvar i enhver retning, at militært forsvar derfor udmærket godt kan undværes, og at de midler, der går til forsvar, kan anvendes til andre formål på langt sikrere måde, nemlig til at skaffe et befolkningsflertal, voksende befolkningsflertal, bag den politik, som skal føres i landet som helhed.

Dernæst blev der fremdraget nogle gådefulde spørgsmål. Den radikale ordfører og den socialdemokratiske ordfører efterlyste, om det, at tjenestetiden nu blev reduceret til 12 måneder, var ensbetydende med, at den ikke udvidedes på andre områder, og jeg forstår godt, at man er nysgerrig på det område. Nu kan jeg da ikke tro, at selvste statsministeren, som tilhører det radikale parti, skulle være uvidende om forsvarsministerens synspunkter, som de er blevet fremlagt f. eks. hos sømændene den 9. september 1968, det vil sige umiddelbart før regeringen fremlagde sit program her i tinget. Ifølge sømændenes fagblad fra oktober hedder det ordret:

„Han mente, at der snart forestår en folketingsbehandling af forslag til ændring af værnepligtsloven, fordi forslag til generel nedsættelse af værnepligtstiden kan ventes i folketingets efterårssamling, men påpegede, at hvis værnepligtstiden reduceres, bliver der behov for flere indkaldelser.“

Jeg vil da meget gerne høre den radikale ordfører, hr. Bilgrav-Nielsen, om hans parti er helt uvidende om, at man altså udvider

indkaldelsesantallet, samtidig med at man skærer tjenestetiden ned. Det er da vel ikke sådan, at det radikale venstre, at gruppen i det radikale venstre, er blevet ført bag lyset, at forsvarsministeren over for et af regeringspartierne har hemmeligholdt en ting, som forekommer ganske naturlig i den givne situation?

Hvis jeg var hr. Bilgrav-Nielsen, så ville jeg i stedet for rejse spørgsmålet: hvor meget vil det komme til at koste med denne udvidelse af indkaldelserne? Det er min første bemærkning, og jeg tænker, de radikale vil få rig lejlighed til i udvalget at få afsløret dette problem, noget, som jo også den socialdemokratiske ordfører efterlyste.

Dernæst nogle kedelige træk ved lovforslaget. Det udmærker sig jo bortset fra sit almindelige indhold derved, at det er en fuldmagtslov. Der gives ganske uklare oplysninger om, hvad der i virkeligheden skal opbygges af forsvar. Den socialdemokratiske ordfører påviste, at man har stadig væk de 60 skibe på dagsordenen, men hvilken slags skibe det er, nå ja, det er foreløbig en militær hemmelighed. Jeg ved ikke, om hemmeligheden ligger i forsvarsministeriet eller i den såkaldte enhedsstab, men det er dog ikke ligegyldigt, hvilke skibe, offensive eller defensive, billigere eller dyrere, der her bliver tale om. Altså et problem for udvalget, som jeg regner med at både socialdemokratiet og de radikale vil se på.

Denne lov udmærker sig som sagt ved at være en fuldmagtslov, og vi er ikke særlig interesseret i fuldmagtslove. Jeg giver hr. Kjær Rasmussen fuldstændig ret i, at det er grimt, når man får sådanne fuldmagtslove. Han citerede bestemmelsen om retten til at beslaglægge borgernes ejendom i krigstilfælde. Se, nu sætter også jeg mere pris på, hvis man f. eks. indførte ekspropriation til boliger, fremfor at man indfører ekspropriation til krigeriske formål.

Men noget, som foruroliger mig endnu mere, er bestemmelsen i § 11, stk. 4:

„Forsvarsministeren kan træffe foranstaltninger som omhandlet i grundlovens § 72 over for telefonsamtaler og post- og telegramforsendelser.“

Se, her forekommer det mig at der finder væsentlig overførsel sted af fuldmagter fra trafikministeriet til forsvarsministeriet, og man fristes jo så til at spørge — det er